

מארכבס פרטופי אר"א חו"ן דערטרף האסד דב"ן דמ"ה וכן
 ער"א ארכבס פרטופי בגבורה כחדש אייר ופרטרף האסר
 כסיון ופרטרף אגלח בחמוח ופרטרף הכוד באב ופרטרף היסוד
 באלול באופן כי כבאמר י"ב חדשי השנה נגמרים להחבר
 ולהתקן בו"ק דמ"ה ודב"ן דפרטופי האחר חו"ן דללוח
 השנה הוי"א. וזה הסדר בין לרבי אליעזר ובין לרבי יאשיה
 שאמר פנימיות העולמות אלא שבחלומות העולמות מחילים
 להתקן ו"ק דמ"ה דמ"ה עם ו"ק דמ"ה דב"ן בשנה חדש
 החורף כנו"ל ואח"ך ו"ק דב"ן דמ"ה עם ו"ק דב"ן דב"ן
 בו' חדשי הקץ כנו"ל בדעת ר"א אבל בפנימיות העולמות
 שלא היתה החילת השנה אלא מניסן מחילים להתקן ו"ק
 דב"ן דמ"ה עם ו"ק דב"ן דב"ן בשנה חדשי הקץ ואח"כ
 בשנה חדשי החורף נחקנים אי"ק דמ"ה דמ"ה עם שש קלוות
 דמ"ה דב"ן כנו"ל בדעת רבי יהושע. כי רבי אליעזר מביא
 ראיה מהשערים והאילנות שהם חלונות העולמות ורבי יהושע
 מביא ראיה מפעלי חיים שהם פנימיות (ג) העולמות (ד) אפשר
 כי ר"א סובר כי בתחילה בו' חדשי החורף נברא ונתקן
 חלונות החלונות ואח"ך בו' חדשי הקץ נברא ונתקן פנימיות
 דחלונות :

ע"ה ע"א ורבי יהושע סבר כי בתחלה נקץ נברא
 ונתקן פנימיות דפנימיות. ואז שרי' סובר שבקץ נברא
 ונתקן חלונות דפנימיות שהם בפעלי חיים ובחורף נברא ונתקן
 פנימיות דפנימיות שאם האדם באופן שש חלקות רבום
 לבין ולהשוות דבריהם :

כי מחפלים ר"ה נראה שאט ששים כדברי שניהם זה
 היום תחילת חמשוך :

הנסירה שבר"ה לשנת החמנים ושכלל לילה לימי ו' ימי
 בראשית (פ) ולר"א בר"ה תחילת חיקן והמשכת
 המוחין דאב"א לזו"ן הכוללים דזו השנה האכנסת ונסירה
 והמשכת מוחין דפב"א לזו"ן השנה שעברה והמשכת החסדים
 ויוזג דש"ס לזו"ן השנת אשתקד :

ולר"י שנפסח התחלת חיקן והמשכת מוחין דאב"א לזו"ן
 הכוללים בזו השנה ונסירה והמשכת מוחין דפב"א
 לזו"ן השנה שעברה חיווגא עילאה לזו"ן השנה אשתקד :

והמשכת המוחין כליל פסח ויום (ו) ראשון דפסח
 לזו"ן שהם בבחי' לך הב"ן הג' טוק' חו"ן
 הכוללים השנה שעברה והם המוחין דפנים האכנסים בטקבא
 תחילה לפי שמה להגדילה תכלית גדולהה דפנים כדי שתקף
 רשימו דכל המוחין כדי שיהיה לה מליאות להבטת פגמים פ"י
 כנו' בפמידה דעול פ"י מלות ספירת השומר :

ענין וסדר המשכת המוחין דה"ח וכללותם וכללות כללותם
 כנעטפי הלולב כדרכה ובהלל והוא להמשוך המוחין לג'
 פרטופים חב"ד דכל קה מו"ק חב"ת נה"י דפ"ה וב"ן דטוק' שהם
 יעקב ורחל (ז) והמנץ כי הו"ק חב"ת ונה"י הם ב' פרטופים
 מלבישים זה לזה בשוה כי פרטרף דחג"ת כלול מחב"ת ונה"י
 מחבטת עד לחטת ועליו מלביש פרטרף דנה"י גם הוא כלול
 מחב"ת ונה"י וב' פרטופי החב"ת מלבישים זה לזה בשוה כי
 האחד הוא פרטרף נמור כלול מחב"ת ונה"י וכדנ"ל בג'
 פרטופי הנה"י שכל פרטרף כלול מחב"ת ונה"י והם מלבישים
 בשוה לג' פרטופי החב"ת האזכר :

ועל ג' פרטופי (ח) החב"ת הנו"ל מלבישים ג' פרטופי
 המלכיות שלהם וגם הם טוללים מחב"ת ונה"י ועל ג'
 פרטופי המלכיות האזכר מלבישים שלשה פרטופי הנה"י ועליהם
 שלשה פרטופי המלכיות שלהם ונמלא כי ג' פרטופי המלכיות
 דנה"י מלבישים לג' פרטופי הנה"י והם מלבישים לג' פרטופי
 המלכיות דחב"ת והם מלבישים לג' פרטופי החב"ת וזה הסדר
 הוא

וכס ויוזג דשיקון דא"א להוי"א ו"ק דא"א אחר שפלו ונכלט
 נה"י שלו כחב"ס וזוהונו מ"ה וב"ן דחך וגרין יוזג דשיקון
 כח"ב זיווגים כטרם ומשכ נמשכת הסיפה עם אי"ק דא"א
 דרך חוט הסדרה עם ה"ח לנה"י דליה סוד וז"ן דליה וזוהונו
 ואסם נמשכו ליסוד סוד יעקב ורחל דליה וזוהונו המ"ה
 וב"ן שבו והמשיכו להם לוי"ק עיפה כלולה משלשה סיפין אש
 חיס רוח וחס המוחין שנמשכו מהג"ה לו"ק ואז יסוד דא"א
 נק' שופר לך מלמעלה ורחב חלמסה בסיומו. ואז מן
 המלך התחלת היסוד החיל לקרוא ליה שהם אר"א שמשכו
 משם אליהם אש הסיפה האזכר ואמנם במרחב השופר שאז
 טק' סיסוד דא"א פניו יב אר"א כי משם הסיפה הנו' יאלה
 וקבלה יב אר"א לתקנה כפיטור מ"ס ש"ה ח"א פ"ס :

דוע ח"ס הרב ז"ל כי בכל ר"ה חזר האילנות העליון
 לכתות שהם בתחילת הבריאה והענין הוא כי בכל
 שנה תגה יב בירור ותיקון חדש מבידורים חדשים אשר עדיין
 לא סבררו ולא עלו ולא נחקנו מברית העולם ועד עתה
 וסדר חיקט הוא כסדר החיקון שנתקן בבריאת העולם והוא
 פאט למשכילים כדברי הרב ז"ל כפי מה שביאר לנו בפ"ה
 וכן' פ"ה וכמה מקומות אמנם זהו בבחינת בירור ותיקון
 הנעשה בבחינת הפנים והחמנים שהם השמים של השממות
 והזולת המנינים ועולים משכפה לשכפה עד א"ס כמבואר
 אללוט כפ"א בהקדמה פ"ס. אמנם בבחינת בירור ותיקון
 שש ימי השבוע שהם פריי ששה ימי בראשית הנמנים ועולים
 משער לשער לשאח אלפי שני (ח) :

הנה (ע"ב) בכל יום נברר ונתקן בכל מה שנעשה בו'
 ימי בראשית אמנם הוא בבחינת פרטרף אר"א
 יום כמ"ס פב"א וכן הוא מבואר בפ"ה ובס' מ"ס ובדרוש ברכת
 המפיל ובכמה מקומות וזה פשוט וכתב הרב ז"ל גירוסו ר"ה
 ונסטר הכזות הן כדורשי ר"ח כביאור ענין חסרון ומלוי סלכנה
 כי י"ב חדשי השנה הם כנגד י"ב לירופי היר"ה וי"ב לירופי אה"ה
 והם ו"ק שהם שש מלכים דא"א וו"ק שהם ששה מלכים
 דטוק' ובשנה חדשי החורף נחקנים ו"ק דא"א והם מ"ה דמ"ה
 עם מ"ה דב"ן הג' דכורא (ב) בערך ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן
 ובשנה חדשי הקץ נחקנים ו"ק דטוק' והם ב"ן דמ"ה עם
 ב"ן דב"ן הג' נוקבא בערך מ"ה דמ"ה ומ"ה דפ"ה (כך
 מלאשי ונ"ל שג"ל מ"ה דב"ן) וכל חדש כלול מארכבס שבועות
 שבעס נחקנים ארכבס אופיות הוי"ה דללוח ה"ס דכל קה
 שש ארכבס פרטופי אר"א חו"ן דאורו הקה וכל שבוע
 כלול משבעה ימים לתקן השבעה מלכים דכל א' מארכבס
 ארטרופס הנזכר בכל קה והם כסדרן כי בחדש פשרי נתקן
 פרטרף האסד דמ"ה דב"ן פ"י פרטופי חסד דמ"ה דמ"ה
 בלוחה השנה והוא באופן זה כי בארכבס שבועות שבו נחקנים
 ארכבס פרטופי אר"א חו"ן דחסד הנו'. בשבוע ראשון נחקנים
 שבעה מלכים דאב"א. בשבוע שני שבעה מלכים דאימת דחסד
 האזכר בשבוע השלישי שבעה מלכי ז"א דחסד האזכר. בשבוע
 רביעי שבעה מלכים דטוק' דא"א דחסד האזכר וכל שבוע
 מארכבס שבועות דחדש חסון נחקנים שבעה מלכים דכל א'
 מארכבס פרטופי אב"א ואימת וזעיר וטקב"ה דפרטרף הגבורה
 דמ"ה דב"ן פ"י שבעה מלכים דכל אחר מארכבס פרטופי
 אר"א חו"ן דפרטרף הגבורה דמ"ה דמ"ה וכן עדי' פרטרף
 הס"ס נחדש כסליו ופרטרף אגלח בטנת ופרטרף הכוד בשבט
 ופרטרף היסוד באדר. אמנם יב בנייהם שיעוי כפי הסדר
 הפרטופים דהוי"ה והה"ה המתחייבים לאורו האחד כמ"ס
 בע'. וכן עדי' טוק' דב"ן דב"ן הנחקנים פ"י ב"ן דמ"ה
 בשנה חדשי הקץ כי בכל שבוע מארכבס שבועות דחדש
 ניסן נחקנים שבעה מלכים דכל א' מארכבס פרטופי אר"א
 חו"ן דפרטרף האסד דב"ן דב"ן פ"י שבעה מלכים דכל אחר

הגרות וביאורים (ה) שיון (ש) דף ג"ס פ"ב ד"ה אמנם דף ג"ס פ"ב ד"ה ואלו : (ב) עם דף קמ"ג פ"ה : (ג) נצטר כלל נפטר ר' מ"א מבורא שבעה
 כס חלונות העולמות פ"ה. חלום יעקב : (ד) פ"ה דף ג"ב פ"ה : (ה) עם דף קמ"ג פ"ה : (ו) עם דף ג"ב פ"ה : (ז) עם דף ג"ב פ"ה :
 ר"ה וע' דף ג"ב פ"ה : (ח) עם דף קמ"ג פ"ה :

ונסר ספי' ה' והוא פלגוף ה' :

ואחרי כיום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין דא"ל מחוך עשרה פרטופי ח"ל והאמתות והחסדים שבהם עומדים ע"ג רישא ח"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פרטופי לאה ורחל כי כתב"ד וחג"ח דלמי המוחין הם מתלבשים בלאה והם רנח"י ונה"י שהם הגשפ דלמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יט"ן לנסור לאה מן כתב"ד חג"ח ולפי שזו אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ח"ל שהוא תשלוס הכרנח"י כי לא היה בה רק גשפ נה"י דלמי כל המוחין ולריך שתקבל כל המוחין דאחור לכן יט"ן להמשיך הביטות ונבירות רחב"ד חג"ח דלמי כל המוחין דעשרה פרטופי ז"ל רב"ן לפי' כתר דפרטוף הגפר דרחל ולנסור אותו ולהשאר עם המוחין הראשונים אליו יחידה יחידה ולהמשיך השאר לחבמה דכתב במלה לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עדי' כל ה"ם לפרטוף הכתר דרחל בעשר ביטות זכרע :

ועי השובר מסתלקים המוחין מהטוף ושולים לח"ן עם חבמות וחסדים כמכר כבוטות השובר ונמשכן מוחין דפנים ומתפשטים המוחין דא"ל דאחור בפרטופי אחור דז"ל במקום שהיו ומוחין החדש' דפנים בפרטוף דפני' ח"ל ונגנה ועדל פרטוף כתר דפנים דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד חג"ח דפנים דז"ל וננסר ונמלאו פרטוף כתר דרחל אחר השובר י"ד גבורות ז' נבירות קשות באחורי הכתר ח' מתוקות נפנים דכתב. וביזס ב' חזן מכוונה החיטנות (ס' ע"א) יט"ן בפנימיות במלת באהבה לסלק הגבורות דכתב"ד חג"ח מפרטוף כתר דאחור דרחל ולהשתתם עם המוחין דאחור דז"ל למ"ד ומ"ן לחו"ל ולזווגם ולהמשיך מוחין חדשים מתוקים מזווגם ולהמשיכם עם המוחין הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ואחור דעשרה פרטופי אחר ח"ל ולתמשיך ע"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד חג"ח דהמוחין חדשים גם ימינם לפנים ואחור דפרטופי כתר דאחור דרחל ממש ומשיך גם גבורות קשות וגש מתוקות דכתב"ד חג"ח והם י"ב גבורות לפנים ואחור דפרטוף חבמה דאחור דרחל :

ואחרי ע"י השובר דיום ב' מלכד כוונת החיטנות יט"ן בפנימיות בתקיעה ראשונה לסלק המוחין דפנים שנמשכו בז"ל בתקיעות ביום א' ולהפלוסם עם הגבורות דכתב"ד חג"ח שלהם שבפרטוף כתר דפנים דרחל ויבדורי דפנים דפנים למ"ד ומ"ן לחו"ל ולזווגם ולהמשיך מוחין חדשים מתוקים מזווגם ולחזור להמשיך ב' בחי' המוחין האחד לאחור ופנים דעשרה פרטופי דפנים דז"ל ולהמשיך ע"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד חג"ח שלהם לפנים ואחור דפרטוף כתר דפנים דרחל ומן הכתר המכר ימשיך גם גבורות קשות וגש מתוקות דכתב"ד חג"ח והם י"ב גבורות לאחור ופנים דפרטוף חבמה דאחור דרחל :

ונמצא כי בשני ימים נמכרו בז"ל ארבע בחי' מוחין ולרתל נמשכו הגבורות דכתב"ד וחג"ח שלהם והם גבורות ומתוק ביום א' ונבירות ומתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בשך היום ב' והרי עשה ביום ב' אחר התקיעות יש פנים ואחור דפרטוף חבמה דאחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן בפנים ואחור דפרטוף חבמה דפנים דפנימיות י"ב גבורות והם כ"ד וכן (ב) עדי' בחיטנות. אלא שכתוקם עשרה גבורות הם ה' גבורות באחור וה' בפנים וביום ד' הם ד' וביזס ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יט"ן להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת וחג"ח והם נפילות מן אחר ופנים דפרטוף חבמה דאחור דרחל לאחור ופנים דפרטוף בינה דאחור דרחל ולנסור אותו בי"א ביטות זכרע ס' :

שגשם ביטול אחיחס לגמרי ואז ביום שבוטות נמשך הכתר וכו' כ"ז נספר הכוונת וסנה אם היינו מחזנים בנתנה דיום א' דספח שחל בשבת להמשיך המוחין דכתב היה מסבסל אחיחס החזונים ביום האור לגמרי ואין כן רחן המאילל כי כל זה הוא לחקן חטא אדה"ד שהיה בגשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בסרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שכר"ה נבראו שהוא שחל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין בלוחן המ"ס ימים לאט לאט ולפיכך אין לכוין באותה המנהג כגלע"ד ואשפ"כ עדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אוחס המ"ס ימים בשום סנה כלל לא בחול ולא בשבת מלכד סנה השמר בלבד ואין עוד כי כל מדריגה שגשם בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המוחין ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אוחה מדריגה של אותו יום כי אין כל מדריגה נשם עד פשוט כל המ"ס ימים כח"ס בדרות ז' שהוא דחש א' של שומר דיבור המתחיל עד יש סנה אחרת וגם היא אלויות כו' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני עולמות והתפלות ושאר המלות כל א' בפ"ס אמת ונטון הדבר בשאר ישת הסנה אבל בימים אלו שבאו לחקן חטא אדה"ד אינו כן וכ"כ בדרת י"ב ד"ה ענין כל המ"ס ימים וכן בדרת ז' נכס לפי שא"ל שדונוט ז"ן עד היות ז' ספירות אלו בטיים ומתוקנים ואח"כ נליל שבוטות אין נמשכין המוחין דכתב מא"ל עד אחר ספירלה שבה נמשכין שרש' ד' מוחין שככתב דישפ"ס ודא"ל דא"ל וכל אלו המוחין שנמשכו בשומר וכליל שבוטות הם המוחין דאחור ואח"כ בתפלת של יום שבוטות לריך לכוין במלת באהבה של העמידה ואילך להמשיך המוחין דפנים מישפ"ס ומא"ל ומא"ל עד סוף המוסף ואז מזדווגים ז"ן וזוג דנדלות :

ובענין הגלות בימי השומר לריך להסיר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ס וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כח"ס קלה מקובלים אחרים לגילה (ע"ב) במ"ח כי ענין המוחין של השומר בפני עולמות ופנין השמדות בפני עולמן ואינם דומין זל"ז ובחי' יום דמ"ס דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם אל יום מ"ס בשבת אם מוחר לגלח במ"ח ולא אפשרתי לי ולולי שהכרתתי לגלח כמעט לא ייתי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלח קודם שבוטות כחמה ימים :

ונחזור לענין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמימי מלכת שאין לכוין בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משס ואילך עד פרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור שני פרטופים המתייחסים לאותו יום ואח"כ במלך עוזר כו' להמשיך המוחין דפנים לפרטוף הפנים דאוחו יום דרחל וזה סדרן ואש"ס שגנזי מזרי ורבותו כ"ז הם דברים פשוטים אש"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הסכימה דעתי לדעת גדולים והוא כי כוונת העמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל ביניהם אלא בענין הרי"ז והבסירה כן נראה מפשט שפר הכוונה כטרע וש"ן שינוי אלא בענין הבסירה שאין ננסר ביום א' אלא פרטוף הכתר דטוקבא וביום ב' פרטוף החכמה וכעדי' בשאר הימים ונמלא שרריך לכוין לבנות כל פרטופי הטוקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ועי"ז הבנין דיום דטוקבא נחוסף בכל ספי' ט' ספירות החסרים לה וגטעיה פרטוף נמער כי הכתר דטוק' סננסר ביום א' הוא שהיה עומד אחורי חלי החתון דמ"ח דז"ל ועשה נעשה פרטוף ונמשק עד למטה וכעדי' כל ה"ם ע"ד כללות כל האלילות וככל יום

דגרות וביאורים (ה) י"א ביום א' : (ב) עדי' בחיטנות אלא כמקום כ"ד כס י"ב וביזס ג' עד דחמרו כו' עי' לכהן קודם אלא שבמקום שגשם : 17

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת עיי שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמ"ס דא"א מוחין דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמ"ס דא"א מ"ן"ך דע"ב דא"א וקס"א לאימא מך"י דע"ב דא"א מבג"ה דמ"ס דא"א וע"ב וס"ג לדעת מך"י דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמ"ס. ועד"ו יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה ימח"פ דא"ק לעתיק וכן מזה לזה עד רוס המפלות כדי שעי"ו יהיו מוכנים כל הפרלופים לפלות מ"ן כל פר' לפרלופ שלמעלה ממנו כדי שיזדווגו כל הפרלופים הנז' במלת אחר להמשיך מוחין דגדלות לפרלופ שלמטה מהם :

אֱלֹהֵינוּ

אימא
מך"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֵלֶּף הֵי יוֹד הֵי

לבג"ה דאו"א ויססו"ח
יכוין לסלק האור שבפרק
אמל' דנל' בערבי' דחבונ'
ובשחרית גם מאימא עי'
ולהעלות לת"ס ועי"כ
מלטנן הפ' הנז' לנו'
חכמה דז"א :

יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ

דעת
מך"י דע"ב מדת"י חסדים
דמ"ס דא"א.

אֱהִיָּה

יְהוָה

יֹוד הֵי וִיו הֵי

יֹוד הֵי וְאוֹ הֵי

לדת"י דאו"א ויססו"ח
יכוין לסלק האור שבפ"ח
דהוד בערבי' דחבונה
ובשחרית גם מאימא עי'
ולהעלות לת"ס ועי"כ
מלטנן הפרק הנז' לצורך
גבורה דז"א.

יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ

אבא
מ"ן"ך דע"ב דחח"ן דמ"ס
דא"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

יֹוד הֵי וִיו הֵי

לחח"ן דאו"א ויססו"ח.
יכוין לסלק האור שבפ"ח
דנלח בערבי' דחבונה
ובשחרית גם מאימא עי'
ולהעלות לת"ס ועי"כ
מלטנן הפרק הנז' לצורך
חסד דז"א.

בשחרית

(*) יכוין להמשיך הטיפה שהוא שם ע"ב עם ה"ח
מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א
ומשם למזל ח' ניזר חסד ומשם לדעת העליון ונקא
מזל י"ג :

יֹוד הֵי וִיו הֵי

יְהוָה ה"ס יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יֹוד אֵלֶּף הֵי וִיו הֵי יֹוד הֵי וִיו הֵי וְאוֹ הֵי
וימשיך הטיפה עם החסדים הנז'
לכחב"ד דאבא

יכוין

(*) א"ה להמשיך הטיפה וכו' יכוין מאותה גם ציוס הכפורים יען נשמטה מן הדפוס

סידור תפילה להרשיש

יכוין לקיים מ"ע אנכי ס' ולא יהיה לך וליחד ס' ב"ס
אֱתֵךְ אֵלֶיךָ מ"ס דז"א שבו שס מ"ה יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא ד' יוקציה
 לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספי' חנה"י דז"א שבה שס **אֲדָנִי**
 אחדות גמורה.

יכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אופיות
 הויה וד' אופיות חדני' לייחדם ע"י
 ד' אופיות אהי"ה וע"י טסמ"ב
 ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
 הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריחה
 ולהמשי' לה **וַיֵּאָרֵי** דס"ג דאופיו' מכתר
 וחכמה דאי' והס כמס' אל' בסוד
שָׁד שָׁד דיגיס דזו"ן הנכללים אח"כ
אֵלֶיךָ דלת נון יוֹד שהוא
שָׁד שָׁד וַיֵּאָרֵי.

ימסור נפשו טק"ה
יֵאָא יוֹד הֵי וַיִּו הֵי
הֵדָה יוֹד הֵי וְאוֹ הֵי
וְנִי יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא
הֵי הֵי יוֹד הֵה וְו הֵה
 חסד אל ויכוין להמתיק בו את הב"פ
 זה. ועי"ז מתמלא שס **אֲדָנִי** שבה
 גי' סרע"א כמספר ב"פ

גם יכוין לסלק האור שבפרק אמלעי
 דהוד בערבית מחבונה ובשמרית
 מחבונה ואימא עי' ולהעלות לת"ת
 ומלטנן הפרק הנז' לצורך בינה
 דז"א

גם יכוין להמשיך מה"י חחרונה
 דע"ב דא"א דדה"י דגבורות דמ"ס.
 מוחין דהויה ואלני עס הנרנח"י
 דו"ק דזו"ן:
 לחח"ן בג"ה דס"י דזו"ן

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עס
 הנוק' דז"א עס הרפ"ח אל הז"א.
יוֹד הֵי וַיִּו הֵי
יוֹד הֵי וְאוֹ הֵי
יוֹד הֵי וְאוֹ הֵי
י הוֹה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא ס"ה
י יְהוֹ יְהוֹ יְהוֹ רפ"ח
 ויכוין לחבר זו"ן ומתמזגת רחל
 עס לאה **יְאֱהִדוּנְהֵי**
 יכוין להעלות נשמת זו"ן והס אותם
 המו' שנכנסו בסי' ישראל שהס

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְאֱהִדוּנְהֵי

בערבית דכחב"ד חג"ת דו"ק דבינה דיסו"ת ובשמרית כחב"ד חג"ת דו"ק דה"פ
 ישסו"ת וגם ו"ק דה"פ גבורה ובינה דאו"א עי' לעלותם עס נשמתו ונשמת היסוד
 דא"א

דא"א שצנינא דז"א עס סביריריס הנז' למ"ן לאו"א : וזה ע"י שיכין סגס זז"ן
מזרריס מזירורי או"א שנפלו במקום זז"ן ויכין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י
נשמה וחיס עלו זע"י ע"צ ס"ג :

גם יכין להפלות או"א למ"ן לא"א ע"י סגס הם יבררו מזירורי דא"א
גם יכין להפלות א"א למ"ן לפי"ו ע"י סגס הם יבררו מזירורי פי"ו
וגם יכין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכין להפלות כל סבירורים
הנז' לפי"ו ע"ג דא"ק ויכין לזוג ע"צ ס"ג דא"ק שהס עממי ע"צ
עם עממי ע"ג :

יוד דז וואו הי

יוד הי ויו הי

איהיהיה

יאהיהיה

ומוליאיס הי"ס דמ"ה עמלח דא"ק עס תקלוס הי"ס דב"ן היולא"יס מעיני א"ק
הנוגעים לבירורים הנז' וגמשיס המוחין הנז' עס סכרנטי יאור הסממיס ואור
הא"ס שצחוכס לפתיק ויורדי' ומסלכשי' דנה"י דעתיק. ויכין לזוג סב"ד דנה"י
דע"י.

איהיהיה

ולהמשיך מהס הארת סיפוח דחז"צ דחכמה דז"א (בשחרית מעורבת עס אור
חילו' עתיק) לחב"ד דחג"ס דא"א. ויכין לזוג סב"ד דחג"ס דא"א.

איהיהיה

ויכין להמשיך סיפוח המוחין דחז"ב דחכמה הנז' (בשחרית מעורבת עס אור
פנימי' וחילו' דא"א) בערבית מעורבת עס אור חילוניות דא"א למזל הסליון.
גם יכין לזוג סב"ס דנה"י דע"י.

איהיהיה

להמשיך סיפוח המוחין דחז"צ דכינה דז"א (בשחרית מעורבת עס אור חילו'
עתיק) לחג"ס דחג"ס דא"א. ויכין לזוג חג"ס דחג"ס דא"א.

איהיהיה

ולהמשיך המוחין דחז"צ דכינה הנז' (בשחרית מעורבת עס אור פני' וחילו' דא"א)
בערבית מעור' עס אור חילוניות דא"א למזל הסליון. גם יכין לזוג נה"י
דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולהמשיך סיפוח הסו"ג דחז"צ דז"א מעורבת עס אור טלמו' דעתיק. לנה"י
ב דר"ס דחג"ס

סידור תפלה להרש"ש

דחג"ס דא"א שהס ספרין כחפין ולזווג הנכ"י דחג"ס דא"א

איהיהוה

ולחמשיך טיפות סמותין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבס עם אור עלמות דא"א ג"פ למזל הסליון :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקס שהס ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי הי ויו יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. ור' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא גם יכוין שפ"י ריבוי האורות נסדק היסוד דפ"י ומחגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרלוק א'. ואימא עם חבינה פרלוק א'. ויורדים חו"א עילאין מחלכשי' ציטסו"ס הראשונים. ויכוין לזווג חו"א דפנימיות דפנימיות ובשחרית לזווג גם חילו' דפנימיו' ופנימיו' דחילו' זיווג פנימי רוחא ברוחא דחו"א אחר הזיווג החילון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא בכסרים ובחצ"ד ובז"ס

איהיהוה יאהויהה יאהלותהים יאהדונהי

ואז נמשכין ד' מוחין דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"צ ליסודו וסחו"ג למלכותו וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שבחצ"ד דאימא החו"צ ליסודה וסחו"ג למלכותה

יוד הי הי ויו הי

בשחרית יכוין להמשיך מיסוד דאבא ליסוד דאי' עם שס ע"צ שהוא בחי' טיפת ההורעה והוא ע"צ של חיות דויסע ויבא ויע והוא בחי' חיה כי הכלי הוא בחי' נר"ן:

יהוה ה"ח יהוה יהוה

יהוה יהוה

ויכוין לזווג יסו"ס הראשונים דהיינו שאימא מעלה מין שהס חכמות וחסדים שהס מ"ס דב"ן והס חח"ן ודס"י דחסדים דללס דאימא ונותנתס לאבא ואבא משפיע מ"ד והס בינות וגבורות שהס צ"ן דמ"ה והס צג"ה ודס"י דגבורות דמו' דללס דאבא ונותנתס לאימא ועי"ז נכלל הללס דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדי' שהס מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומחלכשיס ד' מוחין בנה"י חכמה בנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהס צ"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומחלכשיס ד' מוחין הנו' בנה"י דילה חכמה בנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והס ללס דאח' דאח' ציוס א' דפנימיות וביוס צ' דאח' דחילו' דג"פ חצ"צ דכ"א מס"פ בערבית כח"צ דבינה דיסו"ס בשחרית

סידור תפלה דהרשי"ש

ו

כח"צ דה"פ ישסו"ס וה"פ או"א ע"י ואז יכוין להוליא ב' גלמי המוחין דאו"א
 שצנח"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים
 הנ"ל ויורדים ומחלבים כל ב' גלמי המוחין דאו"א מהפרלופים הנ"ל
 באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת
 המוחין שלהם ומקיפים מחוץ לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלוק הנ"ל. והם
 דללס ויכוין להשאיר שס שורשי המוחין שהם הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים
 הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל
 מחלבים באחוריים דחג"ס דיססו"ת הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת המוח'
 שלהם ומקיפים מחוץ לחג"ת דפרלופים הנ"ל. והם ל דללס. ולהשאיר שס החג"ת
 דב' הללמים הנ"ל ושארית המוחין שהם הנח"י דב' הללמים להמשיכס ולהלבישס
 בפ"ס חח"ן בג"ה דח"י דאחוריים דמ' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת
 השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' צ' דללס והם ישסו"ת השלישיים :

אחיב יכוין להחזיר המו' שנמשכו צחי' ישראל ששלו למין בערבית כחצ"ד
 חג"ת דו"ק דבינה דיססו"ת לו"ק דפ"ר בינה דבינה דזו"ן (ובשמרית להחזיר
 בכחצ"ד חג"ת דו"ק דה"פ ישסו"ת לו"ק דפ"ר פני' ואמלעי דה"פ בינה דזו"ן
 ולהחזיר ו"ק דה"פ גבורה ובינה דאו"א ע"י לו"ק דה"פ גבורה ובינה דחכמה דזו"ן)
 וטעה יכוין להמשיך ו"ק דכחצ"ב דה"פ סבוגה עם המו' והגרנח"י *

אֱתִיבָה	אֱהִיָה	אֱהִיָה	אֱתִיבָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱתִיבָה	אֱהִיבְיָהוּ אֱהִיבְיָהוּ		אֱתִיבָה
יְהוָה	יְהוָהוּוָהוּ יְהוָהוּוָהוּ		יְהוָה

חו"צ ומו"ג דחכמה דלימא	חו"צ ומו"ג דחסדים דלימא	חו"צ ומו"ג דגבורה דלימא	חו"צ ומו"ג דאלהים דלימא
יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי ויו
יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי וואו
יוד הא וואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא וואו
יוד הה וו	אלף הה וואו הה	אלף הה וואו	אלף הה וואו

לכחצ"ד

(* עיין בס' עלי נהר די"ט ע"ג וז"ל ושמות המוחין דק"ס דשמרית דר"ס ונק"ס

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אדני.

ידיור חול ח"ב עג' ע"ב

אבגדהוזהטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזהטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אותיות ומנלפך א' שלוקחת מו"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפי"ן דאדני להמשיך לנוק' הארת אסורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א וזבזה הנערה זאה אל פני המלך שנגסרה וזאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א ועי"ז יחזרו פב"פ ולווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא הה וי הה בכתר. מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ן התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה. יא הל וה הים בחב"ד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס די"ס"ם העומר ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דיססו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומזכרים מזירורי הפנים דיססו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאו"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות, עד שעולים כל הביכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי
יהוה, יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

אָהִיָּה
יְהוָה

אָהִיָּה	אָהִיָּה אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אָהִיָּה	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
יהוה	יהוה	יהוה
אָהִיָּה	אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ	אָהִיָּה
יְהוָה	יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ	יְהוָה
יוד י יו י	יוד י יו י	יוד י יו י

הגהות וציונים על הסידור חלק ז

[ד' ע"ב] ד"ה גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם הנוק' דז"א עם הרפ"ח וכו'. נ"ב, יום א' אחר דאחור דכח"ב דה' פרצופי חכמה וה' פרצופי בינה חיצוניות ופנימיות דחיצוניות דפנימיות, יום ב' אחר דחיצוניות ופנימיות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות, כח"ב דג' כלים חיצון ואמצעי ופנימי דפרצוף הד' במוסף. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה בערבית דכחב"ד חג"ת. נ"ב, תיבות דכחב"ד חג"ת מוקף, ובמקומו כתב נה"י. (מסידור הראמ"ע).

[ה' ע"א] ד"ה ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א וכו'. נ"ב, צ"ל יכוין לעורר מ"ן ומ"ד דה"פ בינה וה"פ חכמה דאו"א וכו'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה יכוין לזווג חב"ד דנה"י דעתיק. נ"ב, דחכמות דכתרים דכחב"ד דחור"ב דנה"י, בערבית דיש"ס דזו"ן דא"ק ודעתיק, ובשחרית דה"פ ישטר"ת וגם ה"פ גבורה ובינה דאו"א עילאין. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה עם אור עצמות דעתיק. נ"ב, עץ חיים שער הנסירה פרק ו'. (מסידור הראמ"ע).

[ה' ע"ב] ד"ה בשחרית יכוין להמשיך מיסוד דאבא וכו'. נ"ב, וסכרת השד"ה ז"ל אין לכוין אותה, ועיין לעיל דף ד' ע"א. (מסידור הרס"מ).

[ו' ע"א] ד"ה והם לי' דצלם. נ"ב, יכוין לצנן ג"ד דנה"י דתבתה וכל נה"י דיש"ס על דרך באהבה. (מסידור הראמ"ע).

[ג' ע"א] ד"ה נשמה וד ה וו הה. נ"ב, צ"ל וד ה וו ה. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה להמשיך חח"ן וכו' דנפש דנ"ר דנשמה. נ"ב, ביום ודחיה.

שם בין סוף ד"ה להמשיך חח"ן לבין תחילת דיבור לחח"ן בג"ה וכו'. נ"ב נה"י דנה"י דר"ק דיש"ס. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה בערבית. נ"ב, צ' דצלם דיש"ס. עוד נ"ב שם: נה"י דגבור' דר"ק דבינה דיש"ס. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ישראל. נ"ב, ליל ב' נה"י דר"ק דעטרה דגבורה דדעת. (מסידור הראמ"ע).

[ג' ע"ב] לפני ציור הנרנח"י בריש העמוד נ"ב, צריך לכוין בנה"י של זה הצלם. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה בשחרית. נ"ב, בשחרית ל"מ דיש"ס. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ישראל וכו' דה"פ דישטר"ת. נ"ב, יש"ס. (מסידור הראמ"ע).

שם ד"ה וגם להמשיך ו"ק. נ"ב, כחב"ד חג"ת נה"י דכחב"ד חג"ת דר"ק. (מסידור הראמ"ע).

שם ד"ה לו"ק דה"פ גבורה ובינה דחכמה דזו"ן. נ"ב, גם ימשיך ר"ק דגבורה ובינה דנוק' דז"א דישטר"ת השייכים למנחה לחש וחזרה, לגבורה ובינה דנוק' דבינה דז"א. (מסידור הראמ"ע).

מעל ציור הנרנח"י שבסוף הדף. נ"ב, כחב"ד חג"ת של זה הצלם. (מסידור הראמ"ע).

ליסוד דאימא בחי' חיה, וכבר הוכחתי במ"א שזה הוא באו"א הכוללים דכ"ד שעות חוץ מסדר המשכת המוחין הנז' שם באחד שהוא באו"א דאותה תפלה, ובק"ש"ש שעה"מ הוא בחינת הכלי דאימא ודנוק' דכ"ד שעות, וזווג דהולדה דאו"א הכוללים הוא עתה באחד שמושך לה ע"ב וה"ח אלו ומזדווג עמה, וזווג זו"ן דנפ"א הוא זו"ן הכוללים, ועיין בהקדמת הנותן לשכוי והמעביר לש"ש ז"ל.

ומעתה בר"ה שכל כונת התקיעות והתפלות הוא בזו"ן דאותו שנה כ"ד לכד, א"כ למה זה ב' כונות ביחד. **דכשלמא** בחול עושים כלי לאימא ונוק' הכוללת דכ"ד שעות בק"ש שעה"מ באחד ובכשכמל"ו, **וביום** זווג דהולדה באחד זווג דאו"א ובנפ"א זווג דזו"ן הכוללים דכ"ד שעות, **ושאר** כונת התפלה והמשכת המוחין דק"ש ועמידה הוא באו"א זו"ן דאותה תפלה, **וצ"ל** שכל זווג דאו"א זו"ן דאותה תפלה הוא כפול לכלי והולדה, דכלי דק"ש שעה"מ הוא לכוללים כנו', וכ"כ בנה"ש [בשמ"ש אות ה'] בפרק ט' משער המוחין שקצרו כסידור בזה ולא כתבו בחינת כלי כתיבת באהבה, אבל בר"ה כיצד צריך לכלכל את הב' הכונות ביחד. **ואפשר** לומר דבר"ה בערבית שאינו גכנס כי אם ו"ק דאו"א בכלים הפנימיים כנודע, **וממנו** נעשה הנסידה זווג הכלי והוא כלי דרוחא מבחינת גדלות דו"ק, ועיין בנהר שלום בפרק ט' משער המוחין ובפרק ג' משער הנסידה

וה"ה נמי בק"ש דשחרית דר"ה שצריך לכוין להמשיך ו"ק גדלות השייכים לתפלת מוסף דלחש וחזרה דנבורה ובינה דאו"א שמות המוחין כך הם. ומ"ש כתיבת באהבה שמות המוחין דאו"א דש' הציצית ודברכת אבות, קאי אשחרית מנחה ערבית ולא אמוסף. ומ"ש בליל פסח בגומל חסדים שמות המוחין דו"ק דאבא עילאה ג' מילויי ע"ב וג' הוי"ו"ת פשוטות ט"ס, וצריך להיות במקומם עסמ"כ ואהי"ה במילוי יא"ה, וראיה ממ"ש שם באלה"י אברהם וכו' ובקונה הכל עי"ש. ובן כתב כאן הרב אביגדור ז"ל דמוחין הישנים שעלו בתקיעות עסמ"כ ואהי"ה, וצ"ל רקאי על תקיעות דמוסף או על ג"ר כב דצלם דאימא דשחרית, דשמות המוחין דש' הציצית אפשר שהם בו"ק דאימא לכד. ומ"ש כסידור החול כתיבת באהבה כשנכנסים בנוק' שמות המוחין הנזכרים אף בחב"ד דידה, התם אפשר לומר על מוחין דו"ק הנמשכים בתחלה לחב"ד ואח"כ נרחים הם והגרנח"י המתיחס להם לו"ק חג"ת נה"י. אך בכונת העומר מבואר שגם בגדלות דיסוף"ת מוחין שלהם הם עסמ"כ ואהי"ה כמוחין דאו"א עילאין, וצ"ל דהא והא איתנהו.

אך בזה אני מסתפק, דבסדר החול כתוב לאמר בה' אלהינו' ה' להמשיך טיפת ע"ב וה"ת מחסד דע"י וכו' לכתב"ד דאבא. ואף שכתוב שם דאו"א ט"ס וצ"ל דאבא כ"ג, וכן מצאתי בנוסח אחר שכתוב דאבא לכד. **ובאחד** נמשכין ליסודו ומשם

כב. כ"ה בדפו"י, וככת"י אינו מבורר, ואפשר שצ"ל נ"ר.

כג. שד"ה: אע"פ שבזו"ן הפרטים ג"כ יש ג' ע"ב לעשות כלי וע"ב דחי' דהולדה עכ"ז בפרטים דאו"א זו"ן לא הצריך הרב, אבל בזו"ן הכוללים כתב ג' ע"ב בקשע"ה לעשות כלי ובק"ש דשחרית טיפת ע"ב דהולדה, דאי איתא שהוא באו"א הפרטים היה צריך לכתוב ג' ע"ב לעשות כלי, אלא ודאי כדאמרן, וזה כת הרב המחבר שפי' שהוא דאו"א הכוללים כמ"ש הרב המחבר לקמן (מכת").

כד. שד"ה: ר"ל זו"ן הכוללים שכבר בשנה שעברה עשינו להם מוחין דאחור וכוזו השנה נעשים נסידה ג"כ כמו שבזו"ן הכוללים דכ"ד שעות אנחנו עושים הכלי בק"ש שעל המטה וביום זיווג דהולדה, א"כ למה עתה בר"ה עושים ב' הכונות ביחד (מכת").

במ"ב, וביום נעשו הרוחא מבחינת גדלות גמור דאחור בהיכלי או"א בתיבת באהבה ועוד זווג דהולדה באו"א הכוללים דאותו שנה^{כה} באחר, וצריך להמשיך ב' סדרים של המשכת המוחין ע"י התפלה, הא' היא דרך נה"י דע"י וחג"ת דא"א והמזלות, והב' ע"ב וה"ח מחסד דע"י וכו'. וב' הכונות האלו הם בבחינה אחת באו"א הכוללים דאותה שנה, וזווג זו"ן דהולדה הוא כש"ע. כתוב בנהר שלום דף ע"ב ע"א [בגד"מ דף ל"ח ע"ג] וז"ל, מליל ב' דר"ה צ"ע אם יכול לומר ברכת המפיל ע"כ, ומשמע דאף בליל ב' לא שייך לבוין סדר ק"ש שעה"מ, ולכאורה קשה למה אין מכוונים בחיצוניות ע"ד ליל א' בפנימיות. ואולי שצריכים להפקיד נשמותינו ואנחנו רומזים לפנימיות. אך הרב אביגדור ז"ל כתב דב' לילות יש לבוין בק"ש שעה"מ.

כ"ובסדר אחר מצאתי כתוב בענין עליית הז' גבורות בסוד מ"ן דאחור דאחור ביום א' ודאחור דפנים ביום ב' דפנימיות ודאחור דחיצוניות ביום כ' להמשיך ז' גבורות דאחור דפנים דיום א' ודפנים דפנים ביום ב' דפנימיות ודפנים דיום ב' דחיצוניות כתוב ו' גבורות ושליש א' לבד ואפילו שנמשכו לרחל ביום א' לכתרה שכעה

גבורות מכתר דז"א ע"ס הת"ת שלו לכתרה, מ"מ אין עולין בסוד מ"ן אלא הו' גבורות ושליש וממשיכים ו' גבורות ושליש א' בבחינת המתוקים וב' השלישים דאחור דאחור דת"ת נשאר בכתרה עד יום הז' שנמשך מכתרה לתפארתה ואין בו בחינת ד' בחינות קשות ומתוקות וצריך להשלימם ע"י המשכות אחרים כנז' בדברי הרב האר"י וכדברי הרב ש"ש כסדר זכרנו ע"ש. וא"כ יש לבוין בגבורה דת"ת א"ה דאהי"ה וה' דהוי"ה וב' נתחים הא' י"ה לבד בין בישנות בין בחדשות בין ביום א' בין ביום ב' בפנימיות ובחיצוניות, ודו"ק*.

כ' ע"א

עוד מצאתי כתוב שם אחר התר"ת שצריך להמשיך הג' מוחין דחב"ד לחכ"ד דנוק', כתוב שם דמוחין דגבורות להמשיך לדעת דנוק' דמוחין החדשים לכר ורת"י דחסדים דישנים וחדשים דרת"י דגבורות דמוחין הישנים שעלו למ"ן כבר בשברים דתשר"ת המשכנו לדעת דנוק', ואפילו שכבר נסתלקו מתוך ז"א בתרועה דתשר"ת הא מיהא דעת דנוק' (דניקוד) [דנקודה] הגו' כבר לקח ונתקן מצלם זה דרת"י דגבורות של הישנים משא"כ בדת"י דחסדים, ודו"ק.

כונות העומר

א. כתוב בנהר שלום דף ס"ה ע"ב [בגד"מ דף ל"ו ע"ג] הגה מבואר מזה שצריך לבוין כונת העומר בכל לילה מחמשים לילות דימי העומר ככל ספירה מז"ס חב"ד חגת"ם וכו'. ההכרח לזה מדברי הרב הוא שמתחלה כתב שהז' שבועות הם כנגד כללות ז"ס חב"ד חגת"ם, ולפי שכ"א מהם כלולה מז' גם השבועות כ"א כלול

מז' ימים, ואח"כ כתב יש כונה אחרת כי בכל מוח ומדה יש ז' בחינות וכנגדם הם הז' שבועות כמשי"ת ונתחיל משבוע א' כבר נתבאר שהוא במוח החכמה ואלו הם ז' בחינות גדלות דיש"ס ליל א' וכו'. דדברי הרב אלו לכאורה צריכים יישוב, שממ"ש כי בכל מוח ומדה יש ז' בחינות וכנגדם הם הז' שבועות, משמע שכל שבוע נגד

כה. שד"ה: או"א הכוללים של שנה אשתקד לאפוקי לא או"א הפרטים דאותה תפילה (מכת"י).
כו. שני הקטעים דלקמן נמצאו כתובים בכ"ק של השד"ה זלה"ה, וכפי הסגנון נראה שהוא השלמת לשון המתבר זלה"ה.

לאה (דרחל)

(ז"א נוהג את הריבועים לנוק, דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר	←
-----	---

כתר	←
-----	---

בינה	←
גבורה	←

חכמה	←
חסד	←

דעת	←
ת"ת	←
יסוד	←

גבורה	←
הוד	←

חסד	←
נצה	←

מלכות	←
כתר	←

סיוס לאה	←
רחל	←

בינה	←
גבורה	←
הוד	←

חכמה	←
חסד	←
נצה	←

דעת	←
ת"ת	←
יסוד	←

מלכות	←
-------	---

סיוס רחל	←
----------	---

ז"א

מדרגה 4 | 2 (מז"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר	←
-----	---

כתר	←
-----	---

בינה	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

חכמה	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

דעת	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

גבורה	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

חסד	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

ת"ת	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

הוד	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

הוד	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

נצה	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

יסוד	←
פ"ע	←
פ"א	←
פ"ת	←

עשרת היסוד	←
------------	---

סיוס ז"א	←
----------	---

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג-ד'. ע"ח ח"א שער אנ"כ פ"ז, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ח ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בני תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ח ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז). דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ח ח"ב דף פ"ו ע"ג-ד' (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקים). סידור היר"א ח"א SPN. סידור הרב הדאיה PRU. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין ענין "אתי חסד ופריש לון גועין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב'. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).